

ALEGĂTORUL LIBER

Pretul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L 50 b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APĂRE LUNIA, MERCURIA ȘI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieni.
În districte la dd. Corespondenți.
În străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

4,000 ESEMPLARE

Duminică la 17 August curent la 7 ore și jumătate seara.

INTRUNIRE PUBLICĂ ELECTORALĂ

în localul Alegeătorului Liber strada Biserica Ieni No. 4

Alegeătorii colegiului III de Ilfov sunt invitați la această întrunire, unde este a se lua o decizie privitoare la alegerea de la 21 curent.

București, 17 August 1875.

Ministerul n'a îndrăznit să convoce și pe alegeătorii colegiului I de Ilfov, după cum era dator să, din momentul unde d. G. Vernescu a demisionat. El a crezut că pericolul va fi mai mic pentru dânsul decât va convoca numai pe alegeătorii colegiului III. Acest colegiu al Capitalei este convocat pentru ziua de 21 August viitor.

Care este datoria alegeătorilor în situațiunea prezente, și ce au ei de făcut? Eă cestiunea ce ni se impune adă.

În drept, colegiul III a trimis de deputați pe dd. Stătescu, Fleva, Oprénu, Cămpinenu, Danielénu și Bechénu. Camera ne-admitând ca deputați pe adevărații aleși ai Bucureștilor, recunoscând din contră ca buni aleși pe candidații bandelor de băteuși ministeriali, unii ar putea să credea că orașul ar trebui astă dată să se abțină.

Un asemenea raționament ar fi ucidentor. Dacă ministerul ar exprime gândul său, el ar arăta că dorește ca opozițiunea să se abțină, fiindcă această 'i-ar da ocașiunea să dică: «Nu v'ati crezut cei mai tari! Nu sunteți cei mai tari!»

Constatăm cu plăcere că nici-o dată orașul nu ni s'a părut că simte mai mult necesitatea luptei. Lupta este vieță: când poporul se părăsește pe sine însuși, el merită de a fi tiranizat, de a fi ucis.

Trebuie să luptăm cu toții. Invităm dér pe toți a se întruni Duminică seară la ora 7 $\frac{1}{2}$ în localul acestui diar. Ne vom înțelege cu toții asupra candidaturii opozițiunii.

Trebuie să trimitem în Cameră un om care să nu pactizeze cu corupțiunea, care să aibă sarcina de a reaminti Crawliștilor drepturile națiunii, care să le dică din nou că ei nu sunt aleși țerei și că rău și fără-cale usură fotoliul legislatorului.

Să nu uităm nici o dată vorba d-lui Rosetti: «La scaune, Români!» Moralmente națiunea, prin întrunirile publice, prin alegeri, prin subsemnarea programei, prin demisiunea deputaților, prin protesturile în contra legilor ucidentore ale industriei, comerțului și agriculturii votate de Camera, a dat numeroase lovirii ministerului. — A fost

silit regimul să se acopere de rușine; a fost constrins pentru a triumfa să alege la băteuși în alegeri. Trebuie din nou să luptăm. Nu într'o di se obține victoria; victoria nu este de cât rezultatul unui bun plan, rezultatul silințelor de totă ziua.

Din doă ună: seă ministerul se va mulțumi cu mișloce legale, seă va desfășura érași puterea bătelor. În primul cas, victoria este sigură, decât totă lumea 'și va face datoria, decât nimeni nu se va abține. În cel-l-alt cas, vom avea să înregistrăm o ilegalitate mai mult din partea guvernului. Și chiar decât victoria în alegeri va fi a lor prin astfel de mișloce, atât mai rău pentru dânsii: fiecare ministru de sigur, după ultimele alegeri, 'și-a dis în fundul inimei vorba cunoscută: «Încă o asemenea victorie, și suntem perduți!» Mișelia se bucură de astfel de succese, dér nu trebuie decât puțină gândire pentru a recunoște că un partid este foarte slab când ajunge a întrebuința asemenea mișloce.

Deci la vot! la vot! pentru ca capitala României să dea o nouă palmă ministerului ebreofil, ministerului care a trădat interesele țerei!

La vot! căci fără trudă nu este 's-bândă!

La vot! căci votul este o datorie, și este culpabile cel ce nu 'și face datoria!

La vot! căci abținerea e mórtea!

La vot! căci numai împingând ministerul din toate pozițiunile seăle vom reuși a 'l da afară!

La vot! căci nu trebuie să permitem unor culpabili a se juca cu legea, nu trebuie să ne departăm din luptă și să lăsam pe nelegiuți a reintra cu încetul în lege!

La vot, comercianți! căci sunteți sacrificați evreilor!

La vot, avocați! căci legea este călcată în picior!

La vot, profesori! căci ministerul este întunerecul!

La vot, țerani! căci agricultura noastră este sacrificată intereselor nemțesci!

La vot toți românii, căci nu este aci cestiune de mare multă seă mai puțină libertate, ci de a se sci decât vom avea dreptul de a mai fi români, de se a sci decât nu suntem viitorii supuși ai lui Franz-Iosef, guvernăți timpurale de miniștrii delegați de la Viena și Berlin, Catargi, Boerescu și compănia!

Veniți dér cu toții Duminică seară, înțelegeți-vé între voi în fie-care colóre, și în ziua alegerii, tari de dreptul nostru, să mergem cu liniște și fără frică să depunem votul nostru pentru a-

părarea Constituțiunii, a autonomiei, a nemului nostru!

Er, în ziua de 16 August, s'a deschis anul judiciar al tutulor Curțiilor și Tribunalurilor din țără. Solemnitatea era menită să fie interesantă. Eă pentru care cuvânt public numeros se adunase, atât la Curtea de Apel, cât și la cea de Casațiune, pentru a auzi discursurile de deschidere ce aveau să se pronuncie cu această ocașiune.

Cu toate acestea așteptarea a fost óre cum înșelată. Ambii procurori generali erau absinți, și alți membri ai parchetului au fost însărcinați să le ție locul.

La curtea de Casațiune, d. procuror de secțiune Filitis a avut misiunea să citească un discurs compus de d. Vioreanu. Nu avem intențiunea de a analiza pentru moment acel discurs; vom face această póte cu o altă ocașiune. Ceea ce ținem să spunem este că impresiunea ce ne-a făcut a fost din cele mai reci. Nici o idee, nici o considerațiune înaltă, nici un punct de vedere grandios nu am putut discerne într'ensul. Începutul este din cele mai pompoze și promise mult; însă, când autorul intră în materie, o face cu o brusceță așa de mare, încât auditorul nepregătit simte impresiunea unui om care pe neașteptate s'ar lovi cu capul de un zid de pétră. Este lesne de văzut că d. Vioreanu și-a scris întâi materia despre care voea să trateze și în urmă i a înădit, la început, câte-va frase umflate cari produc cel mai discordant efect cu ceea ce vine după ele. Același lucru vom dice și despre perorațiune. Această perorațiune care ar trebui să aibă proporțiunile celor ce precedă, se traduce, sub pana d-lui procuror General al Curții de Casațiune, prin simpla frază: Am dis!

Réspunsul d-lui Caligari este cu mult superior și a avut darul să tempereze óre-cum récela produsă de cel care îl precedase.

La curtea de Apel, anul judiciar a fost deschis printr'un discurs al d-lui procuror de secțiune Săndulescu-Nanovénu asupra art. 22 din Constituțiune.

Affăm cu părere de rău că d. Mihail Kogălniceanu și-a strobuit un brațiu la baile de la Karlsbad. Accidentul s'a întâmplat astfel: Pe când se află resemnat de umbrelă, convorbind cu unul din amicii se, bastonul alunecând dupe toar s'a spart, și'n căderea d-lui Kogălniceanu pe brațiu care susținea umbrela, osul a fost fracturat în doă locuri. Acum d-sa se află în cură medicală la Viena.

Electiunile trecute au oferit un spectacol idos. Guverul incongiurat de totă forța de care dispune, și întărit de bandele îmbătate de vin și de impunitate, au gonit și au batut, au schilodit pe ce-

tațeni cari au voit să useze de dreptul cel mare pe care le acorda Constituțiunea, dreptul de votare. Omenii cei mai pacienți au fost înspăimântați, scârbiți. În órora ce au resimțit, ei au desprețuit și pe guvern, care întrebuința asemenea mișloce, și pe candidații lui, cari se prezentău sub nisce asemenea triste auspicii. În mijlocul acestei munci blamabile, ministerul orbit de pasiunea reușitei, nu putea să védă întreaga opiniune publică fugând de dânsul rușinată, și fugând cu aceeași putere cu care regimul se ducea, pe ne-résuflete, în brațele desprețului și al rușinei. Capitala României a fost oglinda în care s'au resfrânt toate atrocitățile, toate crimele, toate infamiile ce se petrecuseră în țără. Bucureștii au văzut în mijlocul seă pe frauduloșii deputați din delul Mitropoliei; și ce este mai dureros, națiunea a privit pe această orda de ființe fără rușine, disputându-se, sfârșindu-se pentru a vinde străinului avutul, și sórta țerei chiar.

Reul imens ce a rezultat din trecutele alegeri este incontestabil. Întréga presă independinte l'a semnalat, și fie-care cetățean în parte l'a simțit, seă il va simți în-curând. Un rău capital, un rău adânc înrădăcinat este sorgintea lui. A'l semnala numai, este a răpi dupe buza fie-căruia un adevér pe care consciința tuturor se va grăbi să 'l revindice. Nu toți au fost pătrunși de sentimentul datoriei; nu toți au pus mai presus de orice considerațiune personală interesul cel mare al națiunii. Cea mai mare parte a alegeătorilor s'au abținut de la vot. Un mic număr 'și-au făcut datoria, și din acesta o jumătate numai au privit cu curagiu și abnegațiune pe bande și pe administrațiunea complice care le amenința persóna și averea. Întrebatu-s'au énsă acești cetățeni ce au întâmpinat în energica lor resoluțiune? Acel cari luptă afară din lege, luptă în mijlocul unei temeri care numai atunci se schimbă în eroism când întelnește în fața'i cetățeni cu neîncredere în dreptul care îi însocește. Când însă ei au de adversari ómeni decizi și oțeliți în lege, pretinși eroi devin fricoși, fricoșii devin lași, și ei sfârșesc prin a se face chiar vândătorii aceluia pe care, în nebuna lor beție, juraseră cu puțin mai înainte să 'l servescă.

Trecutul este o lecțiune amară pentru cetățeni alegeători, pentru ei toți, cari, divisați în atâtea pilcuri separate câte și interesele ce le erau amenințate, nu s'au grupat, ci, cu nepăsarea cea mai culpabilă, au lăsat regimului grijea de a face, împreună cu bande și creaturile seăle, electiunile. De aci rezultatul că, or ce se năsocea pe delul Mi-

Comunicațiunile telegrafice cu Gradska sunt restabile.

În cea ce privește demarșele puterilor menționate în telegrama de ieri, ele au avut un scop cu totul amical.

Puterile străine doreau să aibă mijloc de a comunica cu mai multă facilități cu insurginții, spre a-i asigura ca nu au să aștepte nimic de la guvernele străine, și că ei trebuiesc să se supună ordinelor guvernului imperial.

Sublima-Portă nu a răspuns încă acestei demarșe.

Jurnalele publică o comunicațiune oficială prin care se desminte șgomotul că insurginții vor primi ajutor din Serbia și Muntenegru.

Pelerinagiul ultramontanilor germani la Londra este hotărât într'un mod definitiv. Dintr'o comunicațiune adresată de către comitele Stolberg organului acestei partide la Berlin, Germania, rezultă că organizatorii acestui pelerinagiului, au ales ca punct al întrunirii miliției lor, teritoriul belgian. La 7 Septembrie în orașul Mons se vor forma batalionile destinate a săvârși această nouă și ridiculă invasiune a Franciei.

Germania națională și liberală se pregătește și dânsa a protesta, mai din nainte, în contra priimirii care va putea să se facă în Franca acestei caravane, care are de scop să celebreze cu mai mare solemnitate aniversarea bătăliei de la Sedan.

De aci nu poate rezulta evident de cât nou înamicității între aceste două țări. Atențiunea guvernului francez ar fi bine să fie atrasă în această parte. Dér înfundat cum este de ideile ultramontane, îndrăzni-va el să amuțescă cu desăvârșire pasiunea clericală spre a auzi numai interesele superioare ale Franciei? Vom vedea în curând.

Noutatea că regele Ludovic de Bavaria nu a amânat, cu ocaziunea morții unchiului său, revista militară care avea să facă la Munich pentru prima dată după evenimentele de la 1870 și '71, a produs oare care senzațiune în Germania, și mai cu seamă la Berlin. Presa liberală a acestui oraș vede cu o ciudă rău ascunsă pe junele rege luând în serios datoriile sale de șef al armatei. Și decât ar fi astfel, ea este care a dorit această. Sub pretextul că Bavaria este clericală, ea a mers cu curajul pînă a discuta eventualitatea punerii sub tutelă a acestei țări. La Munich, chiar în cercurile favorabile unității germane, acest limbaj a provocat nemulțămiri și se consideră rezoluțiunea regelui Ludovic, care depășește în adevăr peste gusturile și obiceiurile sale, ca un răspuns foarte oportun aroganței acelor cari căuta să atingă demnitatea coroanei și independenței țării sale.

O telegramă din Bourg-Madame, cu data de 21 August, arată că descurajarea a început să coprină pe apărătorii de la Seo d'Urgel. Treizeci și nouă de tunari carliști, deșertându-și posturile, s'ar fi prezentat lui Martinez Campos spre a-și face sumisiunea. Bandele lui Dorregaray, urmărute de brigada Casola, s'ar fi slăbind asemenea prin neîncetatele deșertări.

DIVERSE

Povățuirii părintești date deputaților guvernamentali.—Nu este destul numai ca un deputat guvernamental să fi jurat mai dinainte guvernului actual credință orbă, supunere deplină la toate voințele și chiar la capriciile lui, pentru ca prefectii, sub-prefecții, primarii, polițai și totă drăcia agenților de tot felul, să cu sabia la cingătoare și cu bită în mână, să lupte pînă la sânge pentru ca să facă urna electorale să îngâne numele d-séle.

De la ceea-ce se numește chiamare, mai cu seamă, începe datoria, datoria impunând conduitei deputatului în Camera și afară din Camera, acțiunilor și chiar vorbelor, să scrise, să nescrise, în toate împrejurările vieții. Altmintrelea la ce neajuns mare s'ar espune! Va fi nevoit să părăsască titlul de «deputat», titlu atât de dulce sunător urechilor sale, plin de atâtea satisfacțiuni și de atâtea birșuguri! Căci într'o bună dimineață ce se va întâmpla? Acel sincer și blagoslovit bărbat, care se numește d. Catargiu, primul ministru, sprijinul și speranța lui, se va rădica la tribuna Camerei, și cu acea persuasivă elocință, cu acel petrunător accent ce este atât de cunoscut, va anatematiza pe nenorocitul înfrângător al regulei, îl va declara șters din rândurile fericitelor care se bucură de strălucirea feței sale în raiul neturburatei «ordine»; și amar pe urmă.

Etă pentru ce dăm aceste binevoitoare povețe.

D. X., un înfocat deputat guvernamental, avea și el, ca cel-l alt muritor, interesele sale. I se promitea, la moșia, executarea riguroasă a tocmelilor numite agricole, la minister, alegerea de ori-ce fel de întreprinderi publice; prefectul mergea cu bunele servicii pînă chiar a-l asigura de câștigarea proceselor sale de la justiția. În timpurile de acum, ce orizon mai fericit pentru un om de „ordine”? Totuși d. X. trebuia să apară înaintea tribunalului județului său ca să susțină un proces ce intentase unor moșneni să rădăși pentru hotărnicie.

Deputatul nostru, de și învățat și deștept ca or-ce ființă luminată de soarele guvernamental, totuși avu trebuință de un avocat. Și, cum nu vrea să cabulipsească a face pe magistrații tribunalului să se place dinaintea feței sale impunitoare și boeresci, trebui să dea o procură avocatului care avea să se înfățișeze în locul său.

O procură nu e lucru mare pentru cine știe să o facă și să-l înțeleagă coprindearea. Dar într'ênsa câte cuvinte îngroșătoare și mirosind a erbă de pușcă! Deputatul avea oare care încredere în avocatul său. Numai astfel se poate explica ușurința—neertată de altminterea—cu care, fără cea mai mică observațiune, trecu peste frazele: „Domnul avocat are de la mine dreptul de a face contestații, opoziție...etc., și subscrise procură.

Ce se poate face în țera această, de la cel mai mare pînă la cel mai mic lucru, de la bine pînă la rău, fără să fie legalizat? Procura prin urmare fu dusă la poliția, pentru ca această autoritate, atât de demnă de creșut, să certifice că subscrierea este într'adever a celui ce a făcut-o. Dar, o! neadormită supraveghetore! cum îți aruncași tu ochii la coprinșul procurii?

Agerul și iscusitul polițai vede cuvintele: *contestații, opoziție*. O justă indignațiune i coprinde brava inimă. Un moment fu în care zelul și devotamentul către stăpînire era cât p'aci să-l împingă a rupe blestemătorea procură și a trimite pe sub scriitorul ei la grosul unde cei cu opoziția priimesc sărutarea cnutului. Dar augusta față a deputatului, din norocire, i impuse, și cu mâna tremurătoare dede convenita legalizare.

Imediat însă neobositul polițai alergă la prefect; represintantul guvernului congediază pe toți „conservatorii“ cari în numele „ordinei“ cereau ajutorul mânei sale puternice și ascultă palpitând povestirea credinciosului său agent.

—Și ai văzut cu ochii tei (nu uitați că era un boer care vorbea unui ciocoiu) scrise chiar cuvintele *contestații, opoziția?* Întrerupse dominat de o sacră mînie inteligentul prefect.

—Să trăiți, d-le prefect, am văzut chiar cu ochii mei, și decât nu era deputatul făcut chiar de noi, i arătam eu ce poate și știe să facă poliția guvernului...

—Ai făcut rău de te-ai stăpănit cu un asemenea trădător.... Ah! X., dai dreptul avocatului d tele ca în locu-ți să facă *contestații și opoziții!*... Stai că îți arăt eu cu cine ai a-face...

Și imediat capabilul prefect trimite la telegraf să cêră ministrului său o întrebare urgentă și de cea mai mare importanță. Pe de altă parte din ordinul său polițaiul aduce sus pe nenorocitul deputat.

Nu mai descriem teribila scenă petrecută în salonul prefectului. D. X. se creșu pierdut cu desăvîrșire. Dar jură mintele și lacrimile sale convinseră în fine pe infuriatul prefect că manoperele frauduloase ale avocatului fuseseră cauza acestei cu atât de rele conștiințe înșelăciuni.

Deputatul și prefectul jurară din nou război de mîrte opozițiuni. Dér cum în incendiătorea procură se găsi ca un fel de răsnet al conspirațiunii și comploturilor roșilor, polițaiul priimi noul ordine. Atât de turburați erau și prefectul și deputatul de monstruoasă procațiune din procura avocatului roșu, că aproape fură se declare județul în stare de asediu, decât le ar fi venit la în de mînă argumente ca acelea în virtutea cărora guvernul vrea să oprască întrunirile de la «Alegătorul liber»

Destul că spațma prefectului se potoli.

Avocatul înapoiă procura care fu arsă.

Și încă un punct negru dispăru de pe orizonul administrațiunii acelu județ.

În Parlamentul prusian, un domn vorbise mult de economie și șisese că se poate judeca de curățenia unei țări prin cantitatea săpunului ce consumă; plecând de aci, el se întinsese mult asupra curățeniei. D. de B. observă ca acest entusiast al curățeniei și al săpunului purta o cămașă murdară. Când dar se scoborî de la tribună d. A., d. de B. se apropiă de dînsul și i șise: «Mê rog, domnul meu, aveți complezența să-mi spuneți cine poartă rufele d-văstră cele curate?—Amantul spălătoresei, domnul meu!» D. de B. era acusat de opiniunea publică că ar avea relațiuni intime cu spălătoreșa sea.

Ca să putem pronunța numele d. Hrstka a trebuit să facem dintr'insul Rașca.

Ce ar șice Românii de acesta: Przewoznicka. Ultima literă este articolul. Dama care poartă acest nume trebuie să fie foarte fericită că limba polonă posedă un articol căci altminterlea n'ar putea să pronunțe chiar ea numele său.

Un Vienese, trecend la Colonia, și vădend rîul cel mare care trece p'acolo:

—Dar ce mare e Dunărea aci!

—Dar nu e Dunărea, e Rhinul.

—Așa i numim d-văstră aci, răspunse Vieneseul; noi la Viena, îl numim Dunăre!

Prusia, ca să eternise memoria succesorilor sale de la 66 și 70-71, a făcut un monument în Berlin în care se vede o imensă, dar foarte neartistică statuă a Germaniei. Un artist, întrebând pentru ce această statuă nu este în corespondință cu măsurile restului monumentului, răspunse: «Germania e o fată prea castă pentru a fi în corespondință cu cineva.»

Când s'a făcut la noi primul drum de fer, țeranii stau de-l priveau cu mirare, neștiind prin ce putere se mișcă. Unul susținea că nu se poate fără cai; întemplantarea voi ca, în trenul la care se uita, să fie câți-va cai în vagonul animalelor. —V'am șis că trebuie cai? Nu mă credeai! șise el atunci triumfand.

Un altul șplica ast-fel unui camarad al său ce este carul de foc: «Sunt niște cutii ca niște odăi: se bagă acolo și o butie cu foc; face fiș! fiș! și fuge ca rîndunica.»

O fată era acusată de infanticid, dar nu erau probe. O lăsară dar liberă, fără a o pune sub acușațiune. Un agent al poliției se duse dupe dînsa și i șise: «Ei, acum că ai scăpat, spune-mi și mie ce era, fată se băet? —Băet», răspunse nenorocita, trădendu-se singură!

Ce aplicațiune s'ar putea face astă-ș de aceste versuri, cari sunt scrise de mai mult de douăzeci de ani:

Blagoslovită țera a vechilor străbuni:
Cădat-au aș în mîna a cător-va nebuni!

Un om sărăcit de tirania ce regele desfășura în țera din care era, ne mai știind în fine la ce ajutor să alerge, chemă pe dracu. Dracu sosi. „Te voit face avut, i șise, el, dar tu ce-mi dai?—Sufletul meu, nu-mi vine să-ți dau, dar îți dau, dacă vrei, pe cea dântăiu ființă care va intra în coliba mea. —Priimesc“, șise dracu, și se puse la pîndă. —În aceeași și regele eșise la vînătoare, și, ostentiv, vru să intre în acea colibă să bea pucină apă. Cum ênsé trecu pragul, dracu l înhăță, și țeranul scăpă ast-fel țera sea de acest tiran.

Dăm avis popórelor tiranisate că dracu priimește și chiar pe regii tirani.

MARELE OTEL „PATRIA“

Situat în partea cea mai frecventată a Bucureștilor, în strada Patria, lângă Piața Centrale, fiind din nou restaurat și mobilat cu mobile de tot noui foarte elegante în condițiunea celor d'antâiu oteluri din Europa, sa deschis la 15/27 Iuliu corent.

Cinci-deci de camere sunt puse la dispozițiunea d-lor voiagiori cu precieri foarte moderate. O restaurație de véra este deschisă pe o vastă terasă, de unde se desfășurâ vizitatorilor falnica privire a întregului București. Mâncări și beături alese se vor servi cu prețuri fise foarte reduse.

Un cafeu splendid decorat în strada Patria se află la dispoziția d-lor vizitatori. Acest otel are un avantaju asupra celor-alte otele din centru: un grajd de patru-deci cai și doă șio-prône se ofer d-lor voiagiori care vin cu trăsurile și caii d-lor.

Sub-semnatul, vechiu antreprenor de otel cu o îndelungată practică: este convins că va mulțumi pe toți d-nii voiagiori și vizitatori, spre a merita confiența de care s'a bucurat în trecut. **J. MARINESCU.**

BIBLIOGRAFIA

A apărut de sub presă :

ESPLICATIUNEA TEORETICA SI PRACTICA

CODICELUI DE PROCEDURA CIVILE

Conținând comentariul complet al tuturor articulelor din cod, soluțiunea cestiunilor controversate și indicațiunea și a Curții de Casațiune din Francia și România

I. G. SANDULESCU-NANOVÉNU

Advocat, licențiat în drept, fost Președinte la Tribunalul Comercial și actual Procuror pe lângă Curtea de Apel din Bucuresci.

Un frumos volum în 8°, coprinđend 55 côle (870 pagine). — Pretiul : 12 lei si 75 bani.

Se află depuse spre vândare la librăria C. IONITIU & Comp. strada Lipscani; — La Tipografia Curții Pasagiul Român și la autor.

DD. de prin districte se vor adresa prin scrisori francate la autor, Pasagiul Român, scara V, camera 6.

Costul se pôte trâmite prin mandate postale.

DE ÎNCHIRIAT chiar de acum, în strada Dómei No. 13, etajul de sus compus din 4 camere foarte spațiose, jos doă camere, cuhnie, alte doă oda, grajd de 12 cai, șopron de 4 trăsuri, și oda pentru portar. — A se adresa chiar în acele case dela 8 la 12 ore dimineța.

DOCTORUL „BALLY“

de la facultatea din Paris, se ocupă special cu tóte maladiile sistemului nervos : așa *Alienațiune Mentale, Hypochondrie, Melancolie, Epilepsie, Hysterie, Compulsiumi, Nevralgi* și *Paralysii* de tot felul etc. etc.

Consultațiuni în tóte zilele dimineța de la 11 — 1 și după amiazi de la 4—6, Calea Șerban-Vodă, (Podul Beilicului) No. 48 12—11.

UN TĒNER absolvent al facultății de litere și filosofă din Bucuresci se ofere a face lecțiuni séu meditațiuni pentru limbele latina și francesă în pensionate particulare séu în familii.

A se adresa la administrațiunea acestui diar.

Mărci postale pentru Colectie vinde și schimbă cu prețuri fórá concurentă

Jacques Wortmann

calea Mosilor No. 270

Institutul privat de comerciu și finante.

Avem onóte a anunța deschiderea acestui institut de la 15 Septembre viitor.

Cursurile vor fi predate, cu o tendință pur comercială și financiară, de următoarele persoane care compun corpul didactic și deși a depune în acțiune tóte forțele de care dispun.

Științele matematice și phisice de d. *Dimitrie Petrescu*, profesor la Universitate.

Economia politică, dreptul comercial și administrativ de d. *G. Petrescu*, avocat și vechiu profesor de drept.

Istoria, geografia și limba română de d. *Angel Dumitrescu*, absolvent al facultății de litere, profesor la liceul St. Sava, la șcôla normală a soc. p. inv. pop. român; premiat al societății academice, etc.

Comptabilitatea și cursul mărfurilor de d. *Th. Ștefănescu*, vechiu profesor de științele comerciale.

Limba francesă de d. *Laurian*, doctor în litere, profesor de filosofie la liceul St. Sava; premiat al societății academice, etc.

Limba germană de d. *Roneti Roman*, philolog, vechiu elev al Universității și al academiei de philologie modernă din Berlin, profesor la institutul d. Ureche.

Limba englesă de d. *L. Lacroix*; bacalaureat în litere, profesor de literatura francesă la liceul M. Bassarab.

Limba italiană de d. *Josef Curatolo*, vechiu profesore de limba titaliană.

Caligrafie și desen de d. *B. Ștefănescu*, profesor la liceul St. Sava.

Elevii regulați se divid în doué categorii : *Externi* cu plata anuală de 400 lei și *Interni* care vor plăti 1000 lei plus plata esternatului.

Inscrierea se face la domiciliul unuia din subsemnații, strada Armenescă No. 10, vis-à-vis de biserică cu acest nume, de la orele 8—10 a. m. și 6—8 p. m., asemenea se pôte cere ori-ce informațiuni relative la acest institut.

In acest prim an, numărul elevilor este limitat la 50 externi și 20 interni.

Cursul întreg este de 3 ani. Elevii care nu au de cât 4 clase primare sunt admiși în clasa preparatorie și d'aci în anul I.

Adminstratori: Dimitrie Petrescu, Theodor Ștefănescu.

BIBLIOGRAFIE

Au aparut de sub presă în editura Librăriei G. Karjan din Ploiesci

Extract din Istoria Românilor, ediția II de B. Dragosescu.

Aritmetica Elementară, ediția III de N. Crapelénu.

Stil Epistolar de I. Romanescu.

Șcôla Primară și Conductorul ei de I. P. Eliad.

Cultura Viilor, ediția II.

Elemente de Pedagogia și Metodologia, ediția III.

Encyclopedia Comerciala, Comerțul cu Operatiunile lui de Paul P. Eliad.

Se află de vândare la tóte Librăriile.

D-nii COMERSANȚI sunt înștiințați ca la 30 AUGUST CORENT are loc bilciul anual la moșia Pășcani, județul Ilfov, Plasa Znagovului, 2 ore departe de Capitală.

Ion Dendrino, avocat domiciliăz strada Salcielor No. 21.